

Cattleya purpurata (Lindl. & Paxton) Van den Berg

Synoniem: Laelia purpurata Lindl. & Paxton

Vindplaats:

Voornamelijk in de gematigde streken van Zuid-Brazilië. Omstreeks 1846 werden de eerste exemplaren verzameld door de Franse plantenzieker Francois Devos, die in dienst was bij de kweker Verschaffelt te Gent (België).

Omschrijving:

De 30 tot 40 cm hoge spoelvormige pseudobulben dragen slechts één stug leerachtig blad van 20-25 cm lang. De bloemstengel ontspruit uit de top van de bulb en draagt 3 tot 7 lichtwelriekende bloemen van soms 15 -18 cm doorsnee. In het begin is de stengel beschermd door een vliezige schede, de zg. "spat", die later aan de bovenzijde open scheurt, zodat de stengel door kan groeien. De bloemkleur kan nogal variëren. Meestal zijn de petalen en sepalen wit tot lichtroze. De buisvormige lip is aan de binnenzijde donkerpaars en dieper binnenin geel met overlangse paarse strepen. Aan de buitenzijde meestal heel lichtroze.

De bloei valt voornamelijk in de voorzomer, zo omstreeks juni-juli. De bloemen blijven vaak 3 weken goed, soms langer. Afhankelijk van de plaatselijke omstandigheden kan de bloei ook weleens later in de zomer plaats vinden.

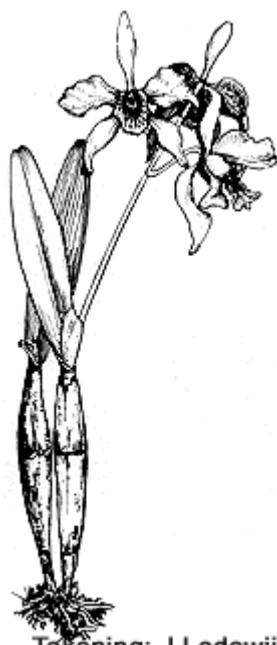
Laelia purpurata is de trots van Brazilië en geldt daar als de Nationale Bloem. Er zijn vele variëteiten in de natuur, waarvan de voornaamste zijn: var. carnea met de prachtige kersrode kleur in de lip en de var. werkhauserii met een blauwe lip. Dit blauw is eigenlijk blauwpaars en komt veel minder voor. Bovendien bestaan er reeds honderden fraaie kruisingen met Cattleya en soorten Brassavola (thans Rhyncholaelia), waarin Laelia purpurata een voorname rol heeft gespeeld.

Cultuur:

Een plant voor een gematigd- tot warmgematigde omgeving op een zeer lichte plaats. De Braziliaanse Laelia's vragen, evenals de Cattleya's uit die streken een plekje waar zo veel licht is dat alleen de felste zomerzon afgeschermd moet worden. Bovendien moet op deze plek een vrij groot verschil tussen dag- en nachttemperatuur kunnen heersen. Op een groot stuk mexifern of stuk boomvarenstam groeit deze Laelia met succes. De meeste kwekers zullen gewoon een pot gebruiken met een mengsel van 3/4 varenwortel en 1/4 veenmos, waardoor heen wat geknipt beukenblad is verwerkt. In plaats van varenwortel kan ook den-nenschors goed voldoen. Dit laatste geeft echter minder voedzame bestanddelen af en men zal in de groeitijd wat ruimer moeten bijmesten met vloeibare mest

op de gebruikelijke wijze nl. 1 gram per liter gietwater om de 14 dagen of iets meer.

Na de bloei wordt minimaal 3 weken rust gegeven, waarbij niet gegoten mag worden. Zodra de jonge scheuten beginnen te groeien voorzichtig zo nu en dan water geven en broesen met de nevelspuit. Als de wortelgroei doorzet normaal gieten. Als de nieuwe bulben volgroeid zijn dient men het water geven sterk te beperken zodat deze kunnen afrijpen. Dit kan wel tot het voorjaar duren. Daarna komt de ontwikkeling van de bloei, die reeds lang in de spat zichtbaar was. Zodra de bloeistengel met knoppen zich door de spat omhoog kan werken en verder doorgroeit, kan weer wat gegoten worden.

Tekening: J.Lodewijk

Nederlandse Orchideeën Vereniging – Orchitheek
Uitgave: Nederlandse Orchideeën Vereniging. Auteursrechten voorbehouden

Bij potcultuur is het aan te bevelen om de 2 jaar een vers mengsel te geven. Voor kamer en serre lijkt ons deze Laelia niet zo eenvoudig, maar heeft men goede ervaringen met bijv. de 2-bladige Cattleya's uit Brazilië, dan zou het het proberen zijn.
maart 1978